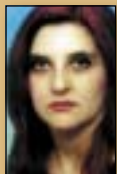

ИСТОРИЈА

Двата тома на "Крваво досие (арнаутскиот геогимирдитски разбојнички тероризам во македонските земји - од 1700 до 2002 година)" сведочат за еден мрачен период полн со насилство и крвопролевање, извршени од геогарнаутските разбојнички терористи врз напатениот и питом македонски народ. И двете книги, секоја од по 1.000 страници, се испишани со многубројни сведоштва, поткрепени со докази, собрани од многубројната документација до која доаѓа авторот д-р Петар Поповски и темелно ја проучува.

И како што ќе наведе еден од рецензентите на делата, професорот Иван Бабановски, авторот одважно и храбро, без сериозна поддршка на моралноста мерена со интелектуализам, ги разоткрива злосторот, разбојништвото, бандитизмот, тероризмот и милосрдието на светската олигархија, едноставно го открива камчето на вистината.

Книгата "Крваво досие" е во издание на ДНИД "Македонско сонце".

Разговорот го водеше:
Милева ЛАЗОВА

☼ Што е тоа што Ве поттикна да истражувате на оваа тема?

ПОПОВСКИ: Потекнувам од подрачје кое било постојана жртва на геогарнаутскиот разбојнички тероризам, од Малореканскиот предел, Западна Македонија, кое било на дофат на арнаутското разбојничко осило во Гегелак, денешна Северна Албанија. Всушност, и самиот сум го почувствувал гневот, бесот и суровоста на дивите арнаутски качачки банди. Кај народот од тој крај и денес се паметат злосторствата и разбојничките самоволија од Гегите, извршени во минатото со злоба и крвнички за да се задоволи нивната дива разбојничка страст. Бидејќи стравотиите и ужасите од тоа време, преполно со невини жртви, масакри и крв, постепено почнаа да минуваат во заборав, дојдов на идеја да го проучам, обработам и расветлам тоа прашање како би се потсетиле генерациите кои доаѓаат низ каква агонија, тортуре и низ какви сè премрежија минувал македонскиот народ на неговите етнички простори во тоа немилосрдно време, од Тракија на исток, до Јадранско Море на запад. Не со тенденција некого да оцрнам, туку да се извлече поука за последиците од тоа сурово и опасно време, за да не се повторува во иднина. А, всушност како да живеаме во тоа исто време, во континуитет. Речиси и да нема ден каде што нешто не е ограбено и сквернавено, каде што овде-онде не е извршено некое грозоморно убиство, од одмазда или од задоволство. Тоа се потврди и во

АВТОРОТ Д-Р ПЕТАР ПОПОВСКИ

ПОПОВСКИ: Долго. Многу години, што е разбирливо, бидејќи требаше да се откријат и да се проучат стотици и илјади пишани документи и сведоштва, стотици и илјади студии, научни трудови, дипломатски извештаи, патеписи, летописи и други пишани извори во кои се содржани податоци и сведоштва за разбојништвото; да се прочешлаат сите архиви за кои има сознанија дека кај нив постојат документи во кои се регистрирани случаи од тоа општествено зло. Освен тоа, требаше да се откријат и некои од жртвите на носителите на тој див вандализам и канибализам, на тој невиден злостор и тероризам, оние од најстарите генерации, кои ги преживеале и на своја кожа ги почувствувале тие крвави драми, стравотиите и ужаси.

ФАКТИ И СВЕД ЈА "ЦИЦАА" М

наметнатата војна од Запад во 2001 година. Се потврди дека тоа го прават потомците на оние кои во минатото го тероризирале, измачувале, убивале и обезличувале македонскиот народ. Нашата задача во ова наше време е голема. Треба да работиме на тоа колку што е можно побрзо да се спитоми и облагороди таа радикална, криминогена популација, за конечно да може да застане во редот на цивилизираните европски народи, отфрлајќи ги за секогаш старите примитивни предрасуди и навикви.

☼ Колку време работевте на овој Ваш научен труд?

За жал, за голема несреќа и трагедија, токму потомците на тие диви и безочни луѓе, полни со злоба и суровост, без и најмало чувство на човечност, кои во минатото го тероризирале, убивале, сакателе и обесчествувале на најбрутален и најгрозоморен дивјачки начин, најблагородниот народ во историјата на човековата цивилизација - македонскиот, многу фалената западна демократија денес ги смета за "ангели во современиот свет", за некакви "жртви" на т.н. "словенски национализам", кој "не им дозволува на нивните етнички територии да формираат" некакви "нови албански држави" на т.н. "борци за човекови права и слободи". Исто како и во

Д-р ПЕТАР ПОПОВСКИ

КРВАВО ДОСИЕ

АРНАУТСКИОТ
ГЕГО-МИРДИТСКИ
РАЗБОЈНИЧКИ
ТЕРОРИЗАМ
ВО
МАКЕДОНСКИТЕ
ЗЕМЈИ

(ОД 1700 ДО 2002 ГОДИНА)

ТОМ ПРВИ

османлискиот период. Каков парадокс!? Тоа може да се окарактеризира само со еден збор - срамота!? Западната демократија со поддршката на тој криминоген, агресивен и насилствен елемент, го покажува своето вистинско лице.

✱ За кои извори може да се рече дека се Ваша основа и научна верификација и поткрепа во докажувањето на тие вистини, на ужасите, стравотиите, злостор-

но, точно и прецизно, до најситни детали, сите злосторства, сите случаи на терор и насилства вршени "врз мирната, честољубива и послушна раја", врз чесниот македонски народ. Во овој контекст би го изнел само искажувањето на султан Селим III за да се види како на тоа општествено зло, на злосторствата од Гегите разбојници и насилници, гледал овој турски државник. Во немоќа да го спречи виорот на злосторот, во една своја бујурулдија од 1795 година, буквално вели: "О, Боже..! Исчисти ја земјава од гнаските дела на разбојниците, од Гегите, од нивните беззаконија и насилства! Презри ги и исечи ги со мечот на победниците!" Друг многу важен извор од кој црпем материјал се официјалните извештаи на странските дипломати акредитирани во Европска Турција. Во нив, на многу сликовит и пластичен начин, се регистрирани стотици и илјади случаи на монструозни убиства и бесчинства, кои можеле да ги извршат само диви луѓе, без најмало чувство на човечност. Како илустрација би го цитирал само извештајот на рускиот конзул во Битола, Абдеев. Во тој документ на почетокот е напишано: "Господине министри! Пред мене лежи список на повеќе од двесте грозоморни убиства извршени последниве две недели во Битолскиот вилает од дивите Геги врз Македонци. Јас ќе се воздржам да не Ви го испратам спомнатиот список за да не Ви го расипам Вашето расположение". Во моите истражувања дојдов и до голем број патеписи на познати писатели од Европа и од Америка, од

тате ли дека тоа може да ги навреди чувствата на Гегите?

ПОПОВСКИ: Зошто? Во мојата студија не зборувам за измислици и кованици, за нешто што е тенденциозно изнесено против Гегите, туку за автентични факти и сведоштва, кои се случиле во еден историски период, во едно налудничаво, разбојничко време, од познати извршители - насилници, со име и презиме, на кој род му припаѓале, во кое време и од кое место потекнувале и каде, во кое време и врз која жртва бил извршен злосторот, со име и презиме. Со еден збор - документарно, без додатоци и кованици, онака како што се претставени во спомнатите извори. Всушност, на потомците на извршителите на крвавите драми и злосторства тие им се добро познати. За нив тоа не е никакво откритие, ништо ново и непознато. Можеби ќе бидат изненадени што токму сега некој се сетил и се зафатил за оживување и расветлување на таа материја, на таа темна, крвава страница од историјата на македонскиот народ, сметајќи дека е заборава. Напротив. Лошото не се заборава. Тоа е трајно и длабоко врежано во меморијата на македонскиот нападнат народ. Мојата студија е почеток. Ќе следат нови, со нови податоци и сведоштва, зашто оваа материја, како што во минатото изјавила една жртва од гегскиот тероризам и садизам - е неисцрпна. Според неа: "Маките и страдањата на македонскиот народ од Гего-Арнаутиите не ќе можат да се опишат

ОШТВА ЗА ОНИЕ КОИ МАКЕДОНСКАТА КРВ

ствата и трагедиите вршени врз македонскиот народ?

ПОПОВСКИ: Главен извор во мојата студија се документите од турските државни архиви, меѓу кои спаѓаат и познатите Битолски сиџили. Тоа се автентични, релевантни историски пишани документи, подготвувани во Царската канцеларија во Истанбул, потврдени своерачно од турските суверени, од султаните и претседателите на турската Влада, на Високата порта, и во вилаетските канцеларии во Солун и во Битола, потврдени своерачно од валиите. Во тие документи турската државна администрација ги регистрирала педант-

времето на т.н. разбојнички период, кои патувале низ Македонија и ги регистрирале крвавите драми и ужаси кои се случувале во тоа време, со цел од прва рака да го запознаат светот со плачливата положба во Македонија. Не мал извор се и записите регистрирани на маргините и на празните листови на богослужбените книги или во конаците во црквите и во манастирите. Сите тие пишани документарни сведоштва се сублимирани и пренесени во нивната автентична форма и содржина.

✱ Несомнено "Крваво досие" ќе предизвика најразлични коментари. Не сме-

ниту со десеттина товари книги". Македонската наука досега и во ова наше време е постојано сопнувана, поради што не беше и не е во позиција да може да ги открива лошите пороци на етничките групи кои во минатото, па и денес, благодарение на поддршката од т.н. меѓународна заедница, му ја цицале и му ја цицаат крвта на македонскиот народ. Според мене, едно треба да биде јасно. Ако добро се познаваме меѓу себе, ако добро ги знаеме позитивните и негативните особености на секоја популација одделно, тогаш ќе знаеме како да се однесуваме и да го градиме нашиот заеднички живот. Друга алтернатива нема.